

Poznámka k terminologii: Zákon v § 6. a l. řád v § 3., pojednáváje o právu chudých, mluví o »nutné výživě«; jest otázka, zda úmyslně a z jakých důvodů uchýlil se zákonodárce od vžitého již výrazu *nuzná* (notdürftig) výživa, kterého užívá § 63. c. ř. s. a § 15. nař. č. 380/15 ř. z. E. Ch.

Ruská Akademie věd. oslavila v září tohoto roku dvoustoleté výročí svého založení. Její vznik připadl tehdy do doby, kdy Rusko se zařazovalo mezi státy evropské a její letošní výročí opět jako zvláštním řízením osudu oslavuje se v době, kdy Rusko zase po dlouhém odloučení vrací se jaksi k Evropě. Význam Akademie pro Rusko je zajiště obrovský a lze jej ztěžs srovnávat s významem ústavů jiných. Množství jejích vědeckých ústavů dovedlo uvést v život nové poznatky vědecké a tak Akademie ruská proti jiným ústavům cizím měla i veliký cíl hospodářský a doufejme, že i v příští obnově Ruska tuto posici si obhájí. Ča.

Právníká čeština. Poslední číslo Naší Řeči (roč. IX. seš. 8.) přináší několik příspěvků k právníké češtině. Je to především stanovení, že má se říkat správně vždy »prejudice« a nikoliv, jak se někdy vyskytuje, prejudik, protože pochází toto slovo od latinského *praejudicare* a slova odvozená tvoří se podle výslovnosti středověké, kterou zachovalo dosud německé *Präjudiz* a francouzské *préjudice* (vysloveno *préžiidis*). Dále nedoporučuje se zaváděti výraz »úbytné« pro německý výraz »Schwendung« t. j. jakýsi fond perdu, jehož se dostává některým pokladníkům ku hrazení schodků bez viny pokladníkovy vzniklých. Ovšem ani také jiné pojmenování »ztravné« nevystihuje podstatu věci. — Znovu se připomíná, že není správné psát a říkat »Komárek František, Voda Dolení Dobrá« a pod., nýbrž že v češtině vždy musí předcházeti adjektivum substantivum. To také vyznačují nové úřední seznamy stavíce sice substantivum na prvé místo, aby bylo snáze možno řaditi jednotlivá jména podle abecedy v rejstříku, ale píšíce vždy na př. Benátky, Nové —. Konečně úspěšného advokáta v Naší Řeči nalezlo i opovrhované slůvko »výnos« a »prvopis«, jež nejsou germanismy a nezasluhují si, aby byla vymýcena z naší úřední řeči. Ča.

LITERATURA.

Joseph Barthélemy, prof. agrégé à la Faculté de Droit de Paris: **Gouvernement de la France.** Tableau des institutions politiques, administratives et judiciaires de la France contemporaine. Paris. Payot 1924, vydání 2. doplněné, 8°, str. 244, 12 frs. — Kniha Barthélémyho vydaná v Payotově »Bibliothèque Politique et Économique« je mnohem více než příručkou určenou »průměrnému Francouzi«, byt nesledovala sama o sobě zvláštních cílů vědeckých. Pro nás může býti nejen sbírkou informací o veřejném životě francouzském, nýbrž mnohem spíše politickou učebnicí pro hojnost svých úvah de lege ferenda, týkajících se problémů aktuálních právě tak ve Francii jako u nás. Zvláště vyzdvihují autorovy úvahy o problému senátu v demokracii, o funkci presidenta a ministrů, o zahraniční politice v republice. Autor, třebas sám politicky činný (je ve sněmovně členem »Action républicaine et sociale«, jež může býti nazvána »Mladou Francií« usilující o nové cesty národního života se zachováním francouzské tradice a kontinuity vývojové) dovedl zachovati naprostou objektivitu, i když nedovede souhlasiti s předválečným radikalismem levice. Překlad této knihy, jinak jazykem i cenou přístupné, byl by skutečným obohacením naší skrovné politické literatury.

Autor rozvrhl látku do 12 kapitol koordinovaně vedle sebe postavených, třebas vědecký systém by vyžadoval jiného seřazení a subordi-